కామ్రేడ్ లెనిన్ శతవర్ధంతి సందర్భంగా...

లెనినిజం చిరస్థాయి అగుగాక!

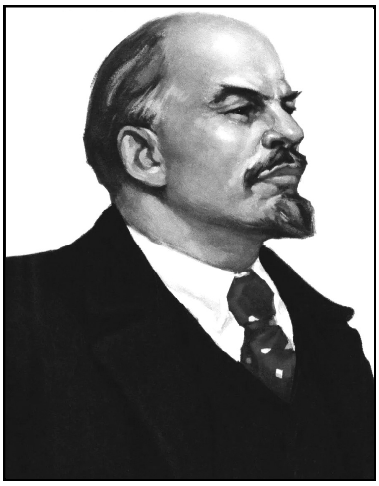

("లెనినిజం చిరస్థాయి అగుగాక" అనేది, కామ్రేడ్ లెనిన్ 90వ జయంతి సందర్భంగా, నాటి ప్రపంచ కమ్యూనిస్ట్ ఉద్యమం ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళ నేపథ్యంలో 'పెకింగ్ రివ్యూ' సంపాదక వర్గం1960లో ప్రచురించిన పత్రం.

ఒకవైపున లెనినిజం యొక్క విశిష్టతను ఎత్తి పడుతూ, దాని విప్లవ చేవని పల్చన చేసి, వర్గ పోరాట పంథాను దిగజార్చి, కార్మికవర్గ చైతన్యాన్ని పక్కదారి పట్టించే అవకాశవాద రివిజనిస్టు అవగాహనలను ఎత్తిచూపే పత్రం "పెకింగ్ రివ్యూ" పత్రికలో (1960 ఏప్రిల్ 26న) వెలువడింది. దీని రూపకర్తలు చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ పత్రిక 'రెడ్ ఫ్లాగ్' సంపాదకవర్గం. ఇది 1960లోనే, అంటే 63 సంవత్సరాల క్రితమే, తెలుగు భాషలోకి అనువాదమై కమ్యూనిస్టు శ్రేణులలో మౌలికమైన సైద్ధాంతిక ఆలోచనలను రేకెత్తించింది.

కామ్రేడ్ లెనిన్ శతవర్ధంతి (21 జనవరి 2024) సందర్భంగా 6 భాగాలుగా ఉన్న ఈ చారిత్రక పత్రాన్ని, కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ శ్రేణులు అర్థం చేసుకుని నేటి పరిస్థితులకు అన్వయించుకుంటారని ఆశిస్తూ 'లెనినిజం చిరస్థాయి అగుగాక!' పత్రంలోని మూడవ భాగాన్ని ఇపుడు అందిస్తున్నాం. మిగిలిన భాగాలు వచ్చే సంచికలలో ప్రచురితమౌతాయి.

– సంపాదకులు)

3

ఆధునిక రివిజనిస్టులు నేటి ప్రపంచ పరిస్థితిని గురించి చేసే అర్థరహితవాదనల నుంచీ, మార్క్సిజం–లెనినిజం బోధించే వర్గ పోరాట సిద్ధాంతం ప్రస్తుత పరిస్థితులకు వర్తించదనే వాదన నుంచీ, బలప్రయోగం, యుద్ధం, శాంతియుత సహజీవనం మొదలైన సమస్యలపై మార్క్సిజం–లెనినిజం బోధించే కీలక సిద్ధాంతాలను కూడా తలక్రిందులు చేస్తున్నారు.

రివిజనిస్టులు కాని మరికొందరు సదుద్దేశాలు గలవారు ఉన్నారు. వారు హృదయపూర్వకంగా మార్క్సిస్టులుగా ఉండ గోరుతారు. అయితే, కొన్ని నూతన చారిత్రక పరిణామాలు చూచి గందరగోళంలో పడతారు. ఆ విధంగా కొన్ని అపసవ్యమైన అభిప్రాయాల నేర్పరచుకుంటారు. ఉదాహరణకు ఆటం బాంబులతో ప్రపంచాన్ని హడలుకొట్టదలచుకొన్న అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల ప్లానులు తలక్రిందులవడం వల్ల, ప్రపంచంలో బలప్రయోగం ఆగిపోయినట్లు వీరిలో కొందరు అభిప్రాయ పడుతున్నారు.

ఒకవైపు మనం ఆధునిక రివిజనిస్టుల అర్థరహిత వాదనలను ఖండిస్తూనే, యీ సదుద్దేశాలు గలవారు తమ పొరబాటు అభిప్రాయాలను సరిదిద్దుకొనేటట్లు సహాయపడవలసియుంది, బలప్రయోగమంటే అర్థమేమిటి? లెనిన్ యీ సమస్యపై "రాజ్యాంగయంత్రం–విప్లవం" అను గ్రంథంలో చాలా విషయాలు చెప్పారు. అసలు రాజ్యాంగయంత్రం తలఎత్తడ మంటేనే, ఏర్పడ్డమంటేనే ఒక విధమైన బలప్రయోగం. ఎంగెల్స్ వ్రాసిన యీ క్రింది వాక్యాలను లెనిన్ తన గ్రంథంలో ఉదహరించారు.

".... దీని (ప్రభుత్వాధికారం) క్రిందికి సాయుధబలాలేగాక, భౌతికవ్యవస్థలు. జైళ్ళు, రకరకాలైన నిర్బంధాలను ప్రయోగించే సంస్థలు కూడా వస్తాయి." (సెలక్టెడ్ వర్క్సు" – ఇంటర్నేషనల్ పబ్లిషర్స్: న్యూయార్క్. 7 వ సంపుటి, 10 వ పేజీ.)

లెనిన్ రెండు రకాలైన రాజ్యాంగ యంత్రాల మధ్య తేడా గుర్తించాలన్నారు. ఒకటి బూర్జునా నియంతృత్వం, మరొకటి శ్రామిక నియంతృత్వమూను. అలాగే రెండు విధాలైన బలప్రయోగం ఉంది. ఒకటి విప్లవ వ్యతిరేక బలప్రయోగం, మరొకటి విప్లవకర బల ప్రయోగమూను. విప్లవ వ్యతిరేక బలప్రయోగ మున్నంతకాలం దాన్ని వ్యతిరేకించే విప్లవకర బలప్రయోగం కూడా ఉంటుంది. విప్లవకర బల ప్రయోగం లేకుండా విప్లవ వ్యతిరేక బల ప్రయోగాన్ని నిర్మూలించలేం. పీడించే వర్గాల అధికారంలో ఉండే రాజ్యాంగయంత్రం, విప్లవ వ్యతిరేకమైన బలప్రయోగమే. పీడించే వర్గాల ప్రయోజనాలను కాపాడేందుకు పీడింపబడే ప్రజల్ని అణచియుంచే ప్రత్యేక సాధనం అది. సామ్రాజ్యవాదులు ఆటంబాంబులను. రాకెట్ ఆయుధాలను కలిగియుండక ముందు, కలిగియున్న తర్వాత కూడా సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం తన దేశంలోని శ్రామికులను, వలస – అర్థవలస దేశాల్లోని ప్రజలను అణచియుంచే ప్రత్యేక సాధనంగా ఉంటూ వచ్చింది, అదెల్లప్పుడూ బలప్రయోగం చేసే సంస్థే. అది యీ కొత్త ఆయుధాలను ఉపయోగించగల స్థితిలో లేనప్పటికీ, సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం ఎల్లప్పుడూ బలప్రయోగం చేసే సంస్థగానే ఉంటుంది. దాన్ని కూలద్రోసి ప్రజల ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించే వరకు, శ్రామిక నియంతృత్వ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచేవరకు ఆ స్వభావం దానికి వుండి తీరుతుంది.

ఆధునిక సామ్రాజ్యవాదులు ప్రయోగిస్తున్నంత బ్రహ్మాండ మైన, అమానుషమైన బలప్రయోగం ప్రపంచ చరిత్రలో కనీవినీ వుండము. గత పది పన్నెండు సంవత్సరాల్లో అమెరికన్

సామ్రాజ్యవాదులు యిది వరకుకంటే వందరెట్లు అమానుషమైన హింసాకాండను ఉపయోగిస్తూ వచ్చారు; అమెరికన్ కార్మికవర్గం యొక్క ఉత్తమ పుత్రులందరినీ, అభ్యుదయ కాముకులందరినీ నీగ్రో ప్రజల్లో అనేకమందిని దారుణమైన హింసాకాండకు గురిచేశారు. పైగా మొత్తం ప్రపంచాన్నే తమ యినుప పాదాల క్రింద నలిపి వేస్తామని వారు బెదరిస్తున్నారు. నిరంతరం వారు తమ దౌర్జన్య సాధనాలను విస్తృత పరచుకొంటున్నారు. ఇలాగే యితర సామ్రాజ్యవాదులు కూడ యీ పోటీలో పాల్గొంటూ, తమ దౌర్జన్య సాధనాలను పెంచుకొంటున్నారు.

అమెరికా నాయకత్వం క్రిందనున్న సామ్రాజ్యవాద దేశాల సైన్య వ్యవస్థ అత్యంత తీవ్రమైన పెట్టుబడిదారీ సాధారణ సంక్షోభ దశలో ఉధృతరూపం దాల్చింది. సామ్రాజ్యవాదులెంత ఉన్మాదంతో తమ సైనిక శక్తుల్ని పెంచుకొంటూపోతే అంత త్వరగా వారు నాశనమవుతారు. ఈ రోజున కొందరు అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాద ప్రతినిధులు సైతం పెట్టుబడిదారీ విధానం పతనమై తీరుతుందని భావిస్తున్నారు. అయితే, సామ్రాజ్యవాదులు తమంతట తాము బలప్రయోగానికి స్వస్తి చెబుతారా? సామ్రాజ్యవాదం అంతకంతకు వినాశకాలాన్ని సమీపిస్తుందికదా అని ఆయా సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లో అధికారం చెలాయిస్తున్న వారు యిష్టపూర్వకంగా బలప్రయోగం మానుకుంటారా? గతంతో పోలిస్తే సామ్రాజ్య వాదులు బలప్రయోగాన్ని మానుకొన్నారని గాని, తగ్గించు కొన్నారని గాని చెప్పగలమా?

లెనిన్ యిట్టి ప్రశ్నలకు అనేక సందర్భాల్లో సమాధానాలు చెప్పారు. "సామ్రాజ్యవాదం: పెట్టుబడిదారీ విధానం యొక్క అత్యున్నత దశ" అను గ్రంథంలో ఆయనిలా వ్రాశారు :

"...రాజకీయంగా ఆలోచిస్తే సామ్రాజ్యవాదం మొత్తం మీద బలప్రయోగం వైపు, అభివృద్ధి నిరోధకత్వంవైపు నడుస్తుంది." (సెలక్టెడ్ వర్క్స్ ఇంటర్నేషనల్ పబ్లిషర్స్, న్యూయార్కు, 5వ సంపుటి, 83వ పేజీ)

అక్టోబరు విప్లవం తర్వాత ఆయన "శ్రామిక విప్లవం, ద్రోహి కాట్ స్కీ" అను గ్రంథంలో గుత్త పెట్టుబడిదారీ విధానానికీ, అంటే సామ్రాజ్యవాదానికీ అంతకుముందున్న పెట్టుబడిదారీ విధానానికీ గల తేడాను వివరించారు. ఆయనిలా వ్రాశారు :

"గుత్త పెట్టుబడిదారీ విధానానికి ముందున్న పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ 1870 ప్రాంతంలో ఉచ్ఛస్థితికి చేరుకొంది. దాని ప్రధాన ఆర్థిక లక్షణాల దృష్ట్యా (ఇవి ఇంగ్లండ్‌లోను, అమెరికాలోను ప్రముఖంగా కనిపించాయి) శాంతి పట్ల, స్వాతంత్ర్యం పట్ల అది అనుకూల వైఖరిని అవలంబించింది. 20వ శతాబ్దంలో మాత్రమే పరిపక్వ దశకు వచ్చిన సామ్రాజ్యవాదం, అంటే గుత్త పెట్టుబడిదారీ విధానం యొక్క ప్రధాన ఆర్థిక లక్షణాల దృష్ట్యా శాంతి పట్ల, స్వాతంత్ర్యం పట్ల కొంచెం కూడా సుముఖత చూపలేదు; అత్యధిక స్థాయిలో సైన్య వ్యవస్థను సర్వత్రా అభివృద్ధి చేసింది." (సెలక్టెడ్ వర్క్స్ – ఇంటర్నేషనల్ పబ్లిషర్స్, 7వ సంపుటి, 125వ పేజీ) ఈ వాక్యాలు అక్టోబరు విప్లవం తొలిదశలో వ్రాయబడినవి. శ్రామిక ప్రభుత్వం అప్పుడే ఆవిర్భవించింది. దాని ఆర్థిక వనరులు స్వల్పమైనవిగాను, బలహీనంగాను ఉన్నాయి. అప్పటికీ యిప్పటికీ చాల వ్యత్యాసం ఉంది. సుమారు 40 సంవత్సరాల తర్వాత సోవియట్ ప్రభుత్వం యొక్క మొత్తం ప్రపంచం యొక్క రూపురేఖలే మారిపోయాయి. సోవియట్ యూనియన్ యొక్క, సోషలిస్టు శక్తుల యొక్క, శాంతి శక్తుల యొక్క బలం వల్ల సామ్రాజ్యవాద స్వభావం మారిందనీ, అందుచేత లెనిన్ నిర్ధారణలు పాతబడిపోయాయనీ చెప్పగలమా? లేక సామ్రాజ్యవాద స్వభావం అలాగే ఉన్నప్పటికీ అది బల ప్రయోగానికి దిగదని చెప్పవలసి యుంటుందా? ఈ అభిప్రాయాలు వాస్తవ పరిస్థితికనుగుణంగా ఉన్నాయా?

సోషలిస్టు వ్యవస్థ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థపై పోరాటం జరుపుతూ పైచేయి సంపాదించింది. ఇదొక చారిత్రక సత్యం. ఇది ప్రపంచంలో సామ్రాజ్యవాదుల స్థానాన్ని బలహీనపరచింది. అయితే, దీన్ని బట్టి సామ్రాజ్యవాదులు తమ దేశంలోని ప్రజల్ని యిక పీడించరనిగాని, యితర దేశాలపై దురాక్రమణ జరపరని గాని చెప్పగలమా? సామ్రాజ్యవాద దుండగులు "కసాయివాని కత్తిని దూరంగా పారవేస్తార"ని, "కత్తులను అమ్మి ఎడ్లను కొంటార"నీ భావించగలమా? సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లో ఆయుధాల వ్యాపారం చేసేవారు ఒక్కసారి శాంతికార్యాలకు దిగుతారనుకోగలమా?

తీవ్రంగా ఆలోచించే మార్క్సిస్టు లెనినిస్టుల్ని ఈ ప్రశ్నలన్నీ ఎదుర్కొంటున్నాయి. ఇవి లోతుగా ఆలోచించవలసిన సమస్యలు. వీటిని సక్రమంగా పరిశీలించినట్లయితే శ్రామికవర్గ ఆశయం, మానవజాతి లక్ష్యం సిద్ధిస్తుంది. తద్భిన్నంగా పరిశీలిస్తే దెబ్బతింటుంది.

యుద్ధమనేది బలప్రయోగం యొక్క తీవ్రమైన రూపం. యుద్ధాలు రెండు విధాలు: ఒకటి అంతర్యుద్ధం: రెండు బాహ్యయుద్ధం. బలప్రయోగం ఎల్లప్పుడూ యుద్ధం ద్వారానే వ్యక్తం కాదు. పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో బూర్జువా యుద్ధం మామూలు రోజుల్లో అమలుజరిగే బూర్జువా విధానాల కొనసాగింపు; అలాగే బూర్జువా శాంతి యుద్ధకాలంలో అమలు జరిగే బూర్జువా విధానాల కొనసాగింపు; బూర్జువా వర్గం తన ప్రజల మీద పెత్తనం చెలాయించడానికి, యితర దేశాలపై ఆధిపత్యం సంపాదించడానికి యుద్ధం, శాంతి అనే రెండు మార్గాలనూ అవలంబిస్తుంది. శాంతి కాలం అని పిలువబడే దశలో సామ్రాజ్యవాదులు పీడిత ప్రజల్ని, పీడిత జాతుల్నీ అణచి వుంచేందుకు సాయుధ బలం మీద ఆధారపడతారు; అరెస్టులు, జైలుశిక్షలు, చిత్రహింసలు మొదలైన రూపాల్లో బలప్రయోగం జరుపుతారు. అదేసమయంలో వారు స్వదేశంలో ప్రజావిప్లవాన్ని అణచేందుకు, విదేశాల్లో దోపిడీని కొనసాగించేందుకు, విదేశీ పోటీదార్లను అణచేందుకు, యితర దేశాల్లో జరిగే విప్లవాలను

కూడ అణచేందుకు అతి తీవ్రరూపమైన బలప్రయోగానికి – అంటే యుద్ధానికి – సన్నాహాలు చేస్తారు. లేదా స్వదేశంలో శాంతి, విదేశాల్లో యుద్ధం కొనసాగవచ్చు.

అక్టోబరు విప్లవం యొక్క ప్రారంభదశలో సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలన్నీ సోవియట్ యూనియన్‌కి వ్యతిరేకంగా యుద్ధ రూపంలో బలప్రయోగానికి దిగాయి. అది సామ్రాజ్యవాద విధానాల కొనసాగింపే. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో జర్మన్ సామ్రాజ్యవాదులు సోవియట్ యూనియన్‌ని కబళించడానికి చాలా పెద్ద యుద్ధానికి–బల ప్రయోగానికి–దిగారు. అది వారి సామ్రాజ్యవాద విధానపు కొనసాగింపు. రెండోవైపు సామ్రాజ్య వాదులు వివిధ దశల్లో సోవియట్ యూనియన్‌తో శాంతియుత సహజీవన సంబంధాలు, రాజకీయ సంబంధాలు ఉంచుకొన్నారు. ఇది కూడా ఆయా పరిస్థితుల్లో సామ్రాజ్యవాద విధానం యొక్క కొనసాగింపే (యింకొక రూపంలో).

ప్రస్తుతం శాంతియుత సహజీవనానికి సంబంధించిన కొన్ని కొత్త సమస్యలు ఉత్పన్నమైన మాట వాస్తవమే. సామ్రాజ్యవాదులు ఈరోజున బలీయమైన సోవియట్ యూనియన్ని, సోషలిస్టు శిబిరాన్ని ఎదుర్కోవలసి వస్తోంది. వాటిమీద దాడిచేసినట్లయితే హిట్లరుచెప్పినట్లు తమ వినాశనాన్ని తాము కొనితెచ్చుకోముగదా అనీ, పెట్టుబడిదారీ విధానమే ప్రమాదస్థితిలో పడవచ్చుననీ ఒకటికి పదిసార్లు వారు లోతుగా ఆలోచించుకోవలసివస్తుంది.

"శాంతియుత సహజీవనం" అనేది అక్టోబరు విప్లవం అనంతరం సోషలిస్టు దేశాలు అవతరించిన తర్వాత ఉత్పన్నమైన నూతన భావం. కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితుల్లో యిది ఉత్పన్నమవు తుందని లెనిన్ అక్టోబరు విప్లవానికి ముందే తెలియజేశారు. ఆయనిలా వ్రాశారు :

"సోషలిజం అన్ని దేశాల్లో ఒకేసారి విజయం సాధించదు. మొదట అది ఒక దేశంలో, లేదా అనేక దేశాల్లో జయిస్తుంది. మిగతావి కొంతవరకు బూర్జువా దేశాలుగానో, అంతకన్న పూర్వ దశలకు చెందిన దేశాలుగానో ఉంటాయి" ("సెలక్టెడ్ వర్క్సు" మాస్కో కూర్పు. 1952 మొదటి సంపుటి, రెండవ భాగం 571వ పేజీ).

సోవియట్ ప్రజలు, సామ్రాజ్యవాదుల సాయుధజోక్యాన్ని తిప్పికొట్టిన తర్వాత లెనిన్ యీ నూతన భావాన్ని రూపొందిం చారు. పైన చెప్పినట్లు మొదట్లో సామ్రాజ్యవాదులు సోవియట్ యూనియన్‌తో శాంతియుతంగా సహజీవనం నెరపడానికి ఇష్టపడలేదు. సోవియట్ యూనియన్‌కి వ్యతిరేకంగా జరిగిన సాయుధ జోక్యం విఫలమైన తర్వాతనే, ఒండొరుల (ఒక్కొక్కరి) బలాబలాలను పరీక్షించుకోవడంలో చాల సంవత్సరాలు గడచిన తర్వాతనే, సోవియట్ ప్రభుత్వం తన కాళ్ళ మీద తాను గట్టిగా నిలబడగలిగిన తర్వాతనే, సోవియట్ యూనియన్‌కు, సామ్రాజ్యవాద దేశాలకూ మధ్య కొంతవరకు సమతూకం ఏర్పడ్డ తర్వాతనే, సామ్రాజ్యవాదులు "సహజీవనాని"కి అంగీక రించవలసి వచ్చింది. లెనిన్ 1920లో యిలా అన్నారు:

"మనం పెట్టుబడిదారీ దేశాల సరసన జీవించగల పరిస్థితుల్ని కల్పించుకోగలిగాం. ఆ దేశాలు మనతో వర్తక సంబంధాలేర్పరచు కోవలసివస్తోంది." (కలెక్టడ్ వర్క్సు 4వ రష్యన్ కూర్పు, 31వ సంపుటి, 384వ పేజీ).

కాబట్టి, – ప్రపంచంలోని మొట్టమొదటి సోషలిస్టు రాజ్యానికీ, సామ్రాజ్యవాదానికీ మధ్య కొంతకాలం వరకు కొనసాగిన శాంతియుత సహజీవనం పూర్తిగా పోరాటం ద్వారానే సాధ్యమైందని తెలుసుకోవచ్చు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు 1920 నుండి 1940 వరకు, అనగా జర్మనీ సోవియట్ యూనియన్ మీద దాడి చేసేవరకు, సామ్రాజ్యవాదానికీ, సోవియట్ యూనియన్‌కీ మధ్య శాంతియుత సహజీవనం కొనసాగింది. ఆ 20 సంవత్సరాల్లో సోవియట్ యూనియన్ శాంతియుత సహజీవనం పట్ల పూర్తి విశ్వాసంతో వ్యవహ రించింది. కాని 1941లో హిట్లరు, సోవియట్ యూనియన్‌తో శాంతియుతంగా సహజీవనం నెరపడానికి ఇష్టపడలేదు. జర్మన్ సామ్రాజ్యవాదులు సోవియట్ యూనియన్ మీద పైశాచిక బుద్ధితో దాడిచేశారు. ఫాసిస్టు వ్యతిరేక యుద్ధంలో సోవియట్ యూనియన్ ప్రధానశక్తిగా పోరాడడంవల్ల విజయం లభించింది. తత్ఫలితంగా ప్రపంచంలో తిరిగి సోషలిస్టు, పెట్టుబడిదారీ దేశాల మధ్య శాంతియుత సహజీవనం కొనసాగింది. అయినప్పటికీ సామ్రాజ్యవాదులు తమ ప్లానులను వదులుకోలేదు. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు సోవియట్ యూనియన్ చుట్టూ, మొత్తం సోషలిస్టు శిబిరం చుట్టూ సైనిక స్థావరాలను, రాకెట్ స్థావరాలను నిర్మించారు. చైనాలో భాగమైన తైవాన్‌ను వారిప్పటికీ ఆక్రమించు కొనేయున్నారు. తైవాన్ జలసంధిలో వారు మన మీద సైనిక చర్యలు జరుపుతున్నారు. కొరియాలో సాయుధ జోక్యం చేసుకొని కొరియన్ ప్రజల మీద, చైనా ప్రజల మీద వారు పెద్ద యెత్తున యుద్ధం సాగించారు; కానీ పరాజయం పొందిన తర్వాతనే యుద్ధ విరమణకు అంగీకరించారు. ఇప్పటికీ వారు కొరియా ప్రజల ఐక్యతను ఆటంకపరుస్తున్నారు. ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదులు వియత్నాం ప్రజలపై యుద్ధం సాగిస్తున్నప్పుడు వారికి ఆయుధాలు సప్లయి చేశారు. ఇప్పటికీ వారు వియత్నాం ప్రజల ఐక్యతకు ఆటంకం కలిగిస్తూనే ఉన్నారు. హంగరీలో విప్లవ విద్రోహ తిరుగుబాటుకు వారు ప్రోత్సాహమిచ్చారు. తూర్పు యూరపు, తదితర సోషలిస్టు దేశాల్లో అనేకవిధాలైన విచ్ఛిన్న చర్యలను ఎడతెగకుండా ప్రోత్సహిస్తున్నారు. లెనిన్ 1920లో ఒక అమెరికా విలేకరితో మాట్లాడుతూ వర్ణించిన పరిస్థితులవంటివే యీనాడు కూడా ఉన్నాయి. శాంతి సమస్యను గురించి ఆయనిలా అన్నారు:

"మా పక్షాన ఆటంకమేమీ ఉండదు. ఆటంకమల్లా అమెరికన్, తదితర పెట్టుబడిదారుల సామ్రాజ్యవాదం తప్ప మరొకటి కాదు." (కలెక్టడ్ వర్క్సు–4వ రష్యన్ కూర్పు: 33వ సంపుటి, 340వ పేజీ). సోషలిస్టు దేశాల విదేశాంగ విధానం శాంతి విధానంగా మాత్రమే ఉండగలదు. మనకు యుద్ధ

మవసరం లేదనీ, యుద్ధాన్ని మనమెన్నటికీ ప్రారంభించమనీ, సోషలిస్టు వ్యవస్థ నిర్ధారణ చేసివేసింది. పొరుగుదేశం యొక్క భూభాగంలో ఒక్క అంగుళం మేరకూడా మనం ఆక్రమించుకో కూడదనీ, ఆక్రమించుకోజాలమనీ సోషలిస్టు వ్యవస్థ నిర్ణయం చేసింది. చైనా ప్రజారిపబ్లిక్ స్థాపింపబడినప్పటి నుంచీ మనం శాంతి విధానానికే కట్టుబడియున్నాం. మన దేశం తన పొరుగునున్న ఇండియా, బర్మా దేశాలతో కలిసి ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన పంచశీలను రూపొందించింది. 1955లో జరిగిన బాండుంగ్ సమావేశంలో అనేక ఆసియా, ఆఫ్రికా దేశాలతో కలిసి శాంతియుత సహజీవనానికి సంబంధించిన పది సూత్రాలను ఆమోదించింది. గత కొద్ది సంవత్సరాలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ, మనదేశ ప్రభుత్వం, సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ కృశ్చేవ్ నాయకత్వాన సోవియట్ ప్రభుత్వం శాంతిని రక్షించడానికి తీసుకొన్న చర్యలన్నిటినీ బలపరుస్తూ వచ్చాయి. సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ, సోవియట్ ప్రభుత్వం తీసుకున్న యీ చర్యలు, సోషలిస్టు దేశాల శాంతి విధానాన్ని మరింత చక్కగా ప్రపంచానికి రుజువుచేశాయి, అంతేగాక, సామ్రాజ్య వాదులు మరో ప్రపంచ యుద్ధాన్ని ప్రారంభించకుండా నిరోధించవలసిన అవసరాన్ని, శాంతిని కాపాడేందుకు ప్రయత్నించవలసిన అవసరాన్ని ఆ చర్యలు నిరూపించాయి.

1957లో జరిగిన మాస్కో సమావేశం యిలా ప్రకటించింది : "ఆధునిక యుగంలో బలీయమైన శక్తులు శాంతి కోసం కృషి చేస్తున్నాయి. అవి : సోవియట్ యూనియన్ నాయకత్వాన సోషలిస్టు దేశాలు; శాంతిని కోరుతూ సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక వైఖరి నవలంబిస్తూ, సోషలిస్టు దేశాలతో కలిసి విస్తృతమైన శాంతిమండలాన్ని ఏర్పరచిన ఆసియా, ఆఫ్రికా దేశాలు; ప్రపంచ కార్మికవర్గం, ఆ వర్గం యొక్క అగ్రగామి దళమైన కమ్యూనిస్టు పార్టీలు; వలస – అర్ధవలస దేశాల్లోని జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాలు; ప్రపంచ ప్రజల శాంతి ఉద్యమం; తటస్థ విధానాన్ని చేబట్టిన యూరోపియన్ దేశాలు; లాటిన్ అమెరికా దేశాలు; సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లో జరిగే యుద్ధసన్నాహాలను దృఢంగా వ్యతిరేకిస్తున్న ప్రజాసామాన్యం. ఈ బ్రహ్మాండమైన శక్తులు గట్టిగా పనిచేసినట్లయితే యుద్ధాన్ని తప్పక నివారించవచ్చు." ఈ బలీయమైన శక్తులు ఎడతెగకుండా అభివృద్ధి చెందేటంత కాలం శాంతియుత సహజీవనం కొనసాగడం సాధ్యమే. అంతేకాదు. శాంతియుత సహజీవనంపై ఒక విధమైన ఒప్పందం కూడ అధికారయుతంగా కుదిరితే కుదరవచ్చు. లేదా అణ్వాయుధాల నిషేధంపై ఒడంబడిక జరిగినా జరగవచ్చు. అట్టి పరిస్థితి ఎంతో మంచిది; ప్రపంచ ప్రజల అభీష్టాలకది పూర్తిగా అనుగుణ్య మైనది. అయినప్పటికీ, అలాంటి పరిస్థితి ఏర్పడినప్పటికీ, సామ్రాజ్యవాద వ్యవస్థ ఉన్నంత కాలం బల ప్రయోగం యొక్క అతి తీవ్ర రూపమైన యుద్ధం యిక రాదని చెప్పలేం. "యుద్ధం రాజకీయ విధానాల కొనసాగింపు" అని లెనిన్ నిర్వచించారు. ఆ నిర్వచనాన్ని ఆయన పదేపదే వివరించారు. అవకాశవాదాన్ని ఎదుర్కొనేందుకు దాన్ని గట్టిగా సమర్థించారు. కానీ ఆ నిర్వచనం యీనాడు వర్తించదని చెబుతున్న యుగోస్లావ్ రివిజనిస్టుల వాదనలు వాస్తవ పరిస్థితులకు భిన్నంగా ఉన్నాయి.

లెనిన్ అవగాహన పూర్తిగా సరియైనదే. యుద్ధమనేది దోపిడీ విధానాల ఫలితం. ఆధునిక యుద్ధాలకు మూలం సామ్రాజ్య వాదం, సామ్రాజ్యవాద వ్యవస్థ, దోపిడీ వర్గాలు అంతంకానంత కాలం ఏదో ఒక విధమైన యుద్ధం వస్తూనే ఉంటుంది. కొన్ని యుద్ధాలు సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య ప్రపంచాన్ని తిరిగి పంచుకొనేందుకు జరుగుతాయి. మరికొన్ని సామ్రాజ్యవాదులకూ పీడిత జాతులకూ మధ్య దురాక్రమణ యుద్ధాలుగానో, దురాక్రమణను ప్రతిఘటించే యుద్ధాలుగానో ఉంటాయి. ఇంకా కొన్ని యుద్ధాలు సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లో పీడింపబడే వర్గాలకూ పీడించే వర్గాలకూ మధ్య విప్లవ అంతర్యుద్ధాలుగానో, విప్లవ విద్రోహ అంతర్యుద్ధాలుగానో ఉంటాయి. సోషలిస్టు దేశాలపై సామ్రాజ్యవాదులు దాడి చేసేటప్పుడు జరిగే యుద్ధాలూ, సోషలిస్టు దేశాలు ఆత్మరక్షణకై జరిపే యుద్ధాలూ కూడ ఉంటాయి. ఈ అన్ని తరహాల యుద్ధాలూ కొన్ని వర్గాల పాలసీలను ద్యోతకం చేస్తాయి. మార్క్సిస్టులు – లెనినిస్టులు శుష్క శాంతివాదపు ఊబిలో దిగబడక, నిర్దిష్టమైన వర్గ పరిశీలన ద్వారానే ఒక్కొక యుద్ధం యొక్క స్వభావాన్ని అంచనా కట్టి, తద్వారా శ్రామికవర్గ పాలసీకి అనుగుణమైన నిర్ధారణలు చేయగల్గుతారు. లెనిన్ యీవిధంగా చెప్పారు:

"యుద్ధమనేది యితర మార్గాల్లో కొనసాగే రాజకీయ విధానమేనను సిద్ధాంతాన్ని మనమెన్నటికీ మరచిపోకూడదు." (సెలక్టెడ్ వర్క్స్ : మాస్కో 1952: మొదటి సంపుటి, 2వ భాగం, 572వ పేజీ).

సామ్రాజ్యవాదులు ఎల్లప్పుడూ దోపిడీ, పీడన అనే తమ ఆశయాన్ని సాధించుకొనేందుకు రెండు ఎత్తుగడలు అవలంబిస్తారు: ఒకటి యుద్ధం; రెండు "శాంతి." అందుచేత శ్రామికవర్గం, అన్ని దేశాల ప్రజలు సామ్రాజ్యవాదాన్ని ఎదుర్కొనేందుకు రెండు ఎత్తుగడలు అవలంబించాల్సియుంటుంది: ఒకటి, సామ్రాజ్యవాదుల బూటకపు శాంతిని పూర్తిగా బహిర్గతం చేస్తూ నిజమైన ప్రపంచశాంతికై శక్తివంతంగా కృషి చేయడం – రెండు, సామ్రాజ్యవాదులు అధర్మ యుద్ధాన్ని తీసుకొచ్చినప్పుడు దాన్ని అంతమొనర్చేటందుకై ధర్మయుద్ధానికి తయారు కావడం.

క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, ప్రపంచ ప్రజల శ్రేయస్సుకై మనం ఆధునిక రివిజనిస్టుల అసత్యాలను పూర్తిగా తుత్తునియలు చేసి, యుద్ధం, బల ప్రయోగం, శాంతియుత సహజీవనమనే సమస్యలపై మార్క్సిస్టు– లెనినిస్టు దృక్పథాన్ని బలపరచవలసి యుంటుంది.

యుగోస్లావ్ రివిజనిస్టులు బలప్రయోగం యొక్క వర్గ స్వభావాన్ని నిరాకరిస్తారు. ఆ విధంగా విప్లవశీల బల ప్రయోగానికీ, విప్లవ వ్యతిరేక బలప్రయోగానికీ గల మౌలిక

భేదాన్ని విస్మరిస్తారు. యుద్ధం యొక్క వర్గస్వభావాన్ని వారు తిరస్కరిస్తారు. ఆ విధంగా ధర్మయుద్ధానికి అధర్మయుద్ధానికీ గల మౌలికభేదాన్ని గుర్తించరు. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం సామ్రాజ్యవాద విధానాల కొనసాగింపు అనే విషయాన్ని వారంగీకరించరు. సామ్రాజ్యవాదులు మరో పెద్ద యుద్ధాన్ని తీసుకు వచ్చే ప్రమాదమున్నదని గ్రహించరు; దోపిడీ వర్గాలు నిర్మూలింపబడిన తర్వాతనే యుద్ధాలను నివారించడం సాధ్యమని భావించరు; పైగా సామ్రాజ్యవాద నాయకుడు ఐసెన్ హోవర్ "ప్రచ్ఛన్న యుద్ధాన్ని నిర్మూలించి విభిన్న రాజకీయ వ్యవస్థల మధ్య శాంతియుత సహకారం ద్వారా సుస్థిరశాంతిని స్థాపించడంలో పునాదిరాయి వేసిన వ్యక్తి" అని కొనియాడతారు. (1959 డిసెంబరు 1వ తేదీ 'బోర్బా' పత్రికలో 'రోమ్‌కు ఐసెన్ హోవర్ రాక' అను శీర్షికతో ప్రచురించబడిన వ్యాసం). శాంతియుత సహ జీవనములో సైతం రాజకీయ, ఆర్థిక, సిద్ధాంత తదితర పోరాటాలు సంక్లిష్టమైనవీ, తీవ్రమైనవీ జరుగుతూనే ఉంటాయను విషయాన్ని వారంగీకరించరు. యుగోస్లావ్ రివిజనిస్టులు చేసే యీ వాదనలన్నిటి ఉద్దేశం అన్ని దేశాల్లోని శ్రామికుల, ప్రజల మనస్సుల్ని విషపూరితం చేయడం. అందుచేత అవి సామ్రాజ్యవాదుల యుద్ధవిధానానికి చక్కగా తోడ్పడతాయి.

(తరువాయి భాగాలు వచ్చే సంచికలలో)

★★★★★